PS. EUSEBIUS CREMONENSIS. PS. AUGUSTINUS. PS. CYRILLUS HIEROSOLYMITANUS. ISIDORUS HISPALENSIS

Salzburg, 1470 Seite 26r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8135
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

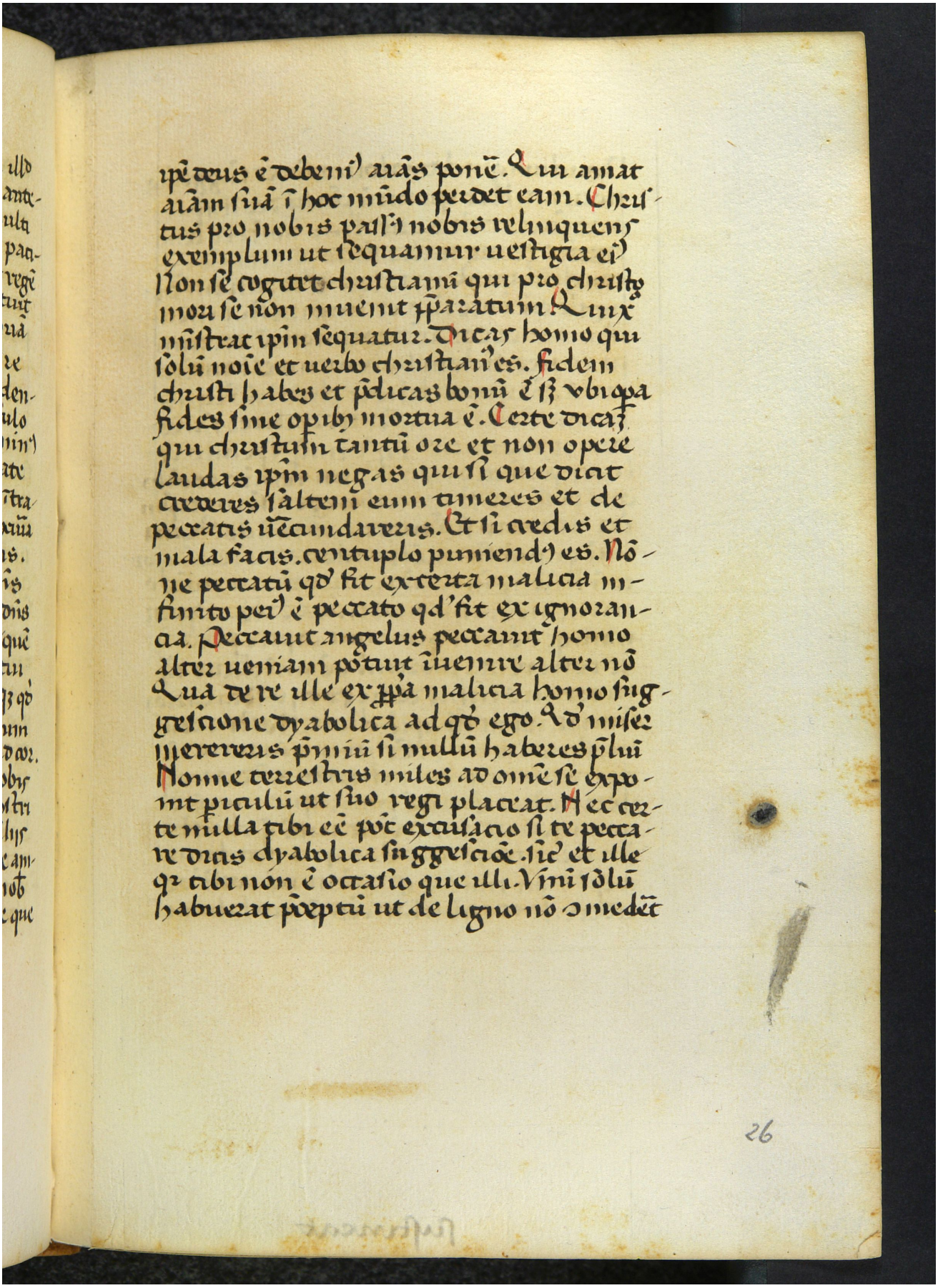

ipē deus ē debem⁹ aiās ponē. Qui amat
aiām suā ī hoc mūdo perdet eam. Chris-
tus pro nobis pass⁹ nobis relinquens
exemplum ut sequamur uestigia ei⁹
Non se cogitet christianū qui pro christo
mori se non inuenit ꝓparatum. Qui xp̄o
mīstrat ipm̄ sequatur. Dicas homo qui
solū noīe et uerbo christian⁹ es. Fidem
christi habes et p̄dicas bonū ē sz ubi opa
fides sine opib⁹ mortua ē. Certe dicaz
qui christum tantū ore et non opere
laudas ipm̄ negas qui si que dicit
crederes saltem eum timeres et de
peccatis uēcundareris. Et si credis et
mala facis. centuplo puniend⁹ es. Nō-
ne peccatū qd̄ fit ex certa malicia in-
finito pei⁹ ē peccato qd̄ fit ex ignoran-
cia. Peccauit angelus peccauit homo
alter ueniam potuit īuenire alter nō
Qua de re ille ex ꝓpa malicia homo sug-
gescione dyabolica ad qd̄ ego. Qd̄ miser
merereris p̄miū si nullū haberes p̄liū
Nonne terrestris miles ad omē se expo-
nit piculū ut suo regi placeat. Nec cer-
te nulla tibi eē pōt excusacio si te pecca-
re dicis dyabolica suggesciōe. sic et ille
qz tibi non ē occasio que illi. Vnū solū
habuerat p̄ceptū ut de ligno nō ꝯmedēt